

som den anden Gang i Ugen gif til Søffen. Det var tilstrækkeligt til at tilfredsstille Kravene den Gang. Da var det ogsaa saaledes, at naar vi ude omkring paa Landet vilde have nogen Post, skulde vi, naar der en Gang imellem gif Bud til Kroen eller til Skolen, lade høre, om der ikke var nogen Post, og et Brev kunde saaledes undertiden komme til at ligge i længere Tid, inden det blev afhentet. Efter denne uheldige Postordning begyndte der en Bedring allerede i 1870, og det har vist sig senere, at Udviklingen har taget en saadan Fart, at der nu mellem Hjørring og Søffen foruden en Postdagvogn gaar en Diligence daglig frem og tilbage. Der er 33 Bude, der besørge Udbringelsen af Post omkring i Postdistriktet. Deraf gaa de 28 Bude ud fra de forskellige Brevsamlingssteder i Postdistriktet. Desuden udgaar der fra Hjørring 5 kørende Poster. Hjørring har, som jeg sagde før, udviklet sig betydeligt, og ikke mindre har Landet udviklet sig. Hjørring har nu en driflig og livlig Handelsstand og forskellige industrielle Anlæg. Den har f. Eks 3 af Landets største Brænderier, 3 Tærnstoverier, den har 2 af Landets største Slagterier, et Andelslagteri og et privat Slagteri, og den har desuden forskellige Fabrikker, og alt dette stiller jo store Krav til Postvæsenet der oppe. Jeg skal meddele, at Entreen uden for Kontorlokalet er 30 Kvadratalen. Inde i dette 30 Kvadratalen store Rum staar der et Bord med en lille Bænk ved Siden, og efter at denne Plads er optagen, tror jeg ikke en Gang Entreen er saa stor som Vinduesfordybningen her lige over for mig. Naar man nu ved, hvilken Trafik der er gennem dette Posthus, kan man tænke sig, hvorledes Publikum og Postbudene i Søn Forening ordne deres Sager i en Entre, som ikke er større end Vinduesfordybningen her. Jeg skal nævne, at der gennem Hjørring Posthus gaar et Pengebeløb til op imod 2½ Mill. Kr., der gaar Postanvisninger derigennem til op imod 400,000 Kr., og der gaar 21,000 Pakker om Aaret derigennem foruden 289,494 Avisnummere. Man vil altsaa se, at der ikke er saa lidt at ekspedere i dette Posthus. Det viser sig ogsaa, at skønt der foruden Postmesteren er 3 Ekspedienter og 2 Assistentter, har man fuldt op at bestille, og var det ikke, fordi vi ere saa heldigt stillede, at

vi have særdeles forekommende Folk paa Postkontoret i Hjørring, vilde det blive endnu vanskeligere for Publikum at faa sin Post gennem Postvæsenet der. Jeg tror derfor, at der kunde være fuld gyldig Grund for Administrationen til at tage under Overvejelse, hvad der er at gøre for at udvide Poststationen der oppe. Hvis der ikke allerede er kommet, tror jeg at vide, at der i de nærmeste Dage vil komme en Anmodning derom fra Hjørring Byraad til Indenrigsministeren. Skønt Byraadene i Byerne selvfølgelig have Interesse af, at Publikums Udgang til de offentlige Steder er saa let og bekvem som muligt, ligger det dog ikke særligt for Byraadet at andrage om en Udvidelse af Poststationen, men det er netop i Betragtning af disse utaaelige Forhold i Hjørring, at Byraadet har fundet Anledning til at indgaa til Indenrigsministeren med et Andragende om en Udvidelse af Postlokalerne deroppe. Om det skal være en Tilbygning eller muligvis en ny Bygning, det tør jeg ikke sige. Deroppe er man tilbøjelig til at ønske en ny Bygning, saa meget mere som Nabobyerne Frederikshavn og Brønderslev — den sidste er jo i øvrigt kun en Landsby — have faaet selvstændige Postkontorer i de senere Aar, og det er temmelig sikkert, at der besørjes ikke Postfager i nær saa stort Omfang i disse Byer som i Hjørring. Jeg skulde derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke maatte finde sig foranlediget til at tage denne Sag under en velvillig Overvejelse. Forholdene ere jo saaledes ved Tærnbanestationen, at den vistnok haardt trænger til at faa den Stump Bygning, som Postvæsenet har lagt ind under sig. I det mindste er 3dje Klasses Rentefal navnlig Torvedage og Markedsdage saa overfyldt, at det næsten ikke er muligt for Passagererne at trænge igennem. Men hvorledes alt dette skal ordnes, vil jeg, som sagt, selvfølgelig overlade til Administrationen. Det, som det er Publikum særlig om at gøre, er, at Forholdene blive nogenlunde taaelige.

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) bad for Esbjerg om, at den maatte faa elektrisk Lys paa sin Tærnbanestation. Han sagde, at Esbjerg endnu havde de gamle kendte Petroleumslamper. Akkurat ligesom hos os! Vi have ogsaa endnu de gamle